

Народилася 1 січня 1945 р. в м. Дніпропетровську. В 1965 р. з відзнакою закінчила Дніпропетровський державний університет, отримавши кваліфікацію «біолог, фізіолог рослин».

Після завершення навчання в аспірантурі при кафедрі фізіології рослин ДДУ, працювала асистентом цього вишу. В 1971 р. захистила кандидатську дисертацію на тему «Моделювання процесів калусо- та ризогенезу в культурі *in vitro*». З 1974 р. — доцент. У 1991 р. захистила докторську дисертацію на тему «Морфофункціональні дослідження рослин за умов забруднення довкілля важкими металами» за спеціальністю «Екологія».

Активно продовжувала наукову та викладацьку діяльність на посаді професора кафедри фізіології рослин ДДУ. З 1995 по 2002 р. — завідувач кафедри ботаніки та фізіології рослин ЗДУ, що в 1997 р. була перейменована на кафедру ботаніки та екології. В 1997 р. з ініціативи В. П. Бессонової відкрито спеціалізацію «Екологія», а кафедру перейменовано на кафедру ботаніки та екології. Керувала держбюджетними та госпдогвірними науковими темами. З 2002 р. — професор кафедри ботаніки та фізіології рослин Дніпропетровського державного аграрного університету. Завдяки науковому доробку Валентини Петрівни

БЕССОНОВА
Валентина Петрівна

*Доктор біологічних наук,
професор*

та її учнів у ДДАУ в 2005 р. було створено кафедру садово-паркового господарства, яку вона очолює дотепер. Автор 17 навчальних посібників (три з грифом МОН України та три з грифом Мінагрополітики України) і 20 методичних розробок. Науковий напрям — урботехногенна та лісова меліорація, інтродукція рослин, промислова ботаніка. Опублікувала 485 наукових праць, з них шість монографій. Під її керівництвом захищено 11 кандидатських дисертацій. Лауреат обласного конкурсу «Зоряний шлях — 2000», переможець рейтингу ДДАУ за 2012–2013 н. р. у номінації «Кращий професор». Була членом науково-методичної комісії з лісового і садово-паркового господарства (2011–2016). Відмінник освіти України. Член вченої ради із захисту докторських дисертацій при ДДАЕУ та ДНУ. Відповідальний редактор наукового фахового видання «Питання біоіндикації та екології», член редколегії журналів «Вісник ЗНУ» та «Вісник ДДАЕУ», електронного фахового наукового журналу «Лісове і садово-паркове господарство» (НУБіП України), редактор збірників наукових праць, які містять матеріали Міжнародних науково-практичних конференцій «Рослини та урбанізація» (ДДАУ — ДДАЕУ, 2007–2017 рр.).

Народився 27 липня 1953 р. в с. Миропіль Дзержинського району Житомирської області в сім'ї робітників.

У 1975–1980 рр. Олексій Петрович навчався на факультеті міжнародних відносин і міжнародного права Київського державного університету імені Т. Г. Шевченка.

З жовтня 1980 р. по грудень 1983 р. працював викладачем, а потім — старшим викладачем дисципліни «Радянське право» у Ворошиловградському машинобудівному інституті.

З грудня 1983 р. по січень 1987 р. — аспірант кафедри міжнародного права та іноземного законодавства Київського державного університету імені Т. Г. Шевченка.

У 1987 р. захистив дисертацію на здобуття наукового ступеня кандидата юридичних наук на тему «Узгодження норм міжнародного і внутрішньодержавного права». Працював над докторською дисертацією на тему «Динаміка взаємодії міжнародного права і внутрішньодержавного права: теоретичні аспекти».

З березня 1987 р. по жовтень 1989 р. — старший викладач кафедри правознавства Ворошиловградського машинобудівного інституту.

БИЧКІВСЬКИЙ
Олексій Петрович
(1953–2007)

*Доктор юридичних наук,
професор*

З жовтня 1989 р. Олексій Петрович працював на юридичному факультеті Запорізького державного університету на посаді доцента.

З 1995 по 1996 р. — декан юридичного факультету Запорізького державного університету.

З 1995 по 2007 р. — завідувач кафедри цивільного права.

Напрями його наукової діяльності: міжнародне право, міжнародне приватне право, правове регулювання зовнішньоекономічної діяльності, підприємницьке право.

Проходив стажування: у грудні 1989 р. — в Московському державному університеті; у вересні — жовтні 1995 р. — в Центрально-Європейському університеті (м. Будапешт, Угорщина); у серпні — грудні 2002 р. — в Колумбійському університеті (м. Нью-Йорк, США).

Результатами наукової діяльності Олексія Петровича є понад 80 наукових і науково-методичних праць. Здійснював наукове керівництво аспірантами та пошукачами.

Був членом Вченої ради університету і членом науково-технічної ради юридичного факультету Запорізького національного університету.

Трагічно загинув 8 грудня 2007 р.